

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

[Impedimentum affinitatis.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

124. Matrimonium celebratum cum impedimento di-
mante, inducit impedimentum publicæ honestatis *Ibid. n. 19.*
125. Impedimentum publicæ honestatis differt à cetero
impedimenti, quod cetera supervenientia sponsalibus di-
mant sponsalia, publica verò honestas, superveniens non de-
solvat illa *Ibid. num. 21.*
126. Ad Summum Pontificem pertinet dispensare in impe-
dimento publicæ honestatis: ad illum enim pertinet dispen-
sare in jure communi. *Ibid. num. 22.*

Impedimentum affinitati.

127. Affinitas est vinculum seu propinquitas, vel attinen-
tia quarumdam personarum proveniens ex carnali copula li-
cita, vel illicita. *Ibid. punct. 12. num. 1.*
128. Consanguinei Caii qui copulam habuit cum Bertæ,
non fiunt affines cum consanguineis Bertæ. *Ibid. n. 2.*
129. Affinitas non generat affinitatem, ita ut Titius mari-
tus Bertæ possit ea mortua ducere illam quæ fuit uxor fratris
Bertæ. *Ibid. num. 3.*
130. Duplex est affinitas; alia dicitur in linea recta & æqua-
li, alia in linea transversali. Vide dicta de consanguinitate. *Ibid.*
num. 4.
131. Stipes affinitatis sunt duæ illæ personæ quæ se carna-
liter cognoscunt, suntque principium affinitatis. Affinitas di-
rimit matrimonium saltem jure Ecclesiastico (difficultas ce-
nim est de jure naturæ,) sive consurgat ex copula licita, sive
ex illicita. *Ibid. num. 5. & 6.*
132. Validum est matrimonium jure naturæ contractum
cum concubina patris, cum uxore fratris mortui, & contra-
ctum in primo gradu lineæ rectæ. *Ibid. n. 8. & seq.*
133. Ad contrahendam affinitatem requiritur seminis rece-
ptio intra vas debitum femine, quomodocumque recipiatur,
sive copula habeatur cum femina invita, sive cum ignorante
vel dormiente, vel insana, vel ebria, inde enim sequi potest ge-
neratio. Nulla oritur affinitas, quando sola femina semen e-
mittit, secus dicendum quando solus vir. Nulla item oritur ex
congressu spadonum, aut ex actu præpostero extra vas debi-
tum: aut ex matrimonio tantummodo rato, sed non consum-
mato. *Ibid. num. 12. & seq.*
134. Contrahentibus scienter matrimonium cum affinibus
vel

vel consanguineis, constituta est pœna excommunicationis ipso facto incurrenda. *Ibid. num. 19.*

135. Uterque conjux privatur jure petendi debitum, quando uterque copulam habuit cum consanguineis alterius conjugis, aut unus tantum, sed de consensu alterius. *Ibid. num. 21.*

136. Maritus contrahens affinitatem cum propria uxore innocente, tenetur reddere debitum: nam innocens non privatur jure suo ob crimen alterius. Item maritus, qui factus est affinis cum uxore ante matrimonium consummatum, non tenetur ingredi religionem, quia nullo jure probatur ad hoc teneri. *Ibid. n. 22 & 23.*

Impedimentum impotentia.

137. Illa dicitur impotentia perpetua coeundi, quæ non potest removeri arte humana, vel absque probabili vitæ periculo. *Ibid. punct. 13. n. 1.*

138. Illa est impotentia perpetua, quæ non potest auferri absque arte magica, vel peccato, vel miraculo; vel si aliter tolli possit, non potest tamen sine corporali periculo. Unde fit ut matrimonium contractum cum impotente, qui post matrimonium miraculosè liberatus est ab impotentia, non sit validum. *Ibid. num. 2. & seq.*

139. Ex triplici capite oriri potest impotentia perpetua. Primo, ex improportione naturali, ut quando femina ita est arcta, ut non possit à viro carnaliter cognosci: quod si femina arcta, fieri possit apta proprio viro per incisionem, tenetur eam pati etiam cum gravi dolore. Secundo, oriri potest ex nimia caliditate, vel frigiditate, quando nimirum copula propter frigiditatem consummari, & semen emitti non potest. Tertio, ex maleficio perpetuo, facto ad impediendum congressum, & copulam inaritam. Perpetuum dicitur post experientiam triennem, quando præmissis precibus & aliis remediis pro maleficio amovendo, amovere nequiverunt. *Ib. n. 6 & seq.*

140. Conjux non tenetur redire ad priorem conjugem, quando non constat an sublatum sit maleficio, secus dicendum si constet. *Ibid. n. 10.*

141. Quando dubiratur an maleficio præcesserit matrimonium, præsumendum est maleficio fuisse factum, ante matrimonium, & consequenter esse impedimentum dirimens matrimonium. *Ibid. num. 11.*